

מ"ת 26443/05 - מדינת ישראל נגד בן גニש, מנוי דבוש

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 26443-05-14 מדינת ישראל נ' גニש(עוצר) ואח'

בפני	כב' השופטת דבורה עטר	ו
מבקשים	מדינת ישראל	
נגד	1. בן גニש (עוצר)	ו
משיבים	2. מנוי דבוש (עוצר)	

החלטה (בענין המשיב 2)

1. נגד המשיב הוגש כתוב אישום המיחס לו ביצוע עבירות הריגה ושיבוש מהלכי משפט.
2. על פי האישום הראשון הגיע המשיב ביחד עם המשיב 1 שהינו בן דודו, שי קלדרון (להלן: "שי") וספר גוטר (להלן: "ספר") שהינם חברים, למועדון ברעננה (להלן: "המועדון").

באותה העת שהה במועדון יפתח גריידי ז"ל (להלן: "המנוח") בלוויית קבוצת חברי יולדות מגבעתיים וביניהם אמלי מישח (להלן: "אלמי"), רועי יצחקי (להלן: "רועי") ועומר אלימלך (להלן: "עומר" ולהלן: "חברות גבעתיים").

בזמן של 04:40 ניגש שי לאמלי נצמד אליה ולחש באוזנה. לאחר שהבהירה לו כי אינה מעוניינת בשיחה עימו, גידף אותה. שי עזב את המקום ולאחר מכן שב, בניסיון ליצור עם אמלי מגע וזו עמדה בסירובה.

בשלב זה נחלץ רועי לעזרתה של אמלי ובמקום התפתחה תגרה בה נטלו חלק בין היתר, המשיבים 1 ו-2 וחברות גבעתיים (להלן: "התגרה"). במהלך התגרה הוחלפו מהלומות והונפו כיסאות בר והמנוח נחבל בפניהם וזבدم מאפו. מאבטיחיו המועדון נגשו לאזור התגרה והפרידו בין הניצים תוך שהם מרחקים את חברות גבעתיים לכיוון היציאה והמנוח יצא אל מחוץ לשער המועדון.

באותה העת גמלה בלבו של המשיב 1 ההחלטה להביא למוות של מי מבני חברות גבעתיים. הוא חסר למשיב

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

2, לשוי ולספר ותוך שהוא מカリ בפניהם כי בכוונתו להציג בסכין, נכנס למטבח שהאחרים בעקבותיו, נטל סכין קצבים (להלן: "הסכין") אותה הטמין בקדמת מכנסיו וכן מזלג גרייל (להלן: "המזלג") אותו תחב מתחת לגב חולצתו.

המשיב 1 החל להתקדם לרוחבה המועדון, כאשרינו שועה לדרישתו של שוטף הכלים במועדון מג'ור וולדמייקל (להלן: "מג'ור") להסביר את הסcin והודף אותו לעבר הקיר.

המשיב 2 ושוי ניסו להדוף את המשיב 1 בחזרה למטבח בצדיהם בפניהם: "**אל תחרוג אותו, אתה תשב בכלא**" ואולם המשיב 1 המשיך בדרךו לכיוון רוחבה המועדון. המשיב 2, שי וספר חבירו אליו בידועם כי הינו מצויד בסcin ובמזלג וכי הוא שם פעמי לעבר חברות גבעתיים. הארבעה התקדמו לעבר שער היציאה של המועדון ו בשלב מסיום העביר המשיב 1 את המזלג למשיב 2.

בสมוך לשער היציאה הבוחן המשיב 1 ברועי, הוא ניסה להוציאו לעבר שער המועדון, הניף לעברו את הסcin וניסה לזכור אותו. ואולם הסcin נשmeta מיד ורועי נמלט (להלן: "**ניסiouן הדקירה**").

המשיב 1 הרים את הסcin מהקרקע והבחן במנוח. הוא והמשיב 2 ניגשו אליו, הדפו אותו לעבר הקיר באופן שהיה לכוד בין השער לבין הקיר. השניים דחפו אותו וחלמו בו באגרופיהם. באותה העת ובנסיבות שי, ذكر המשיב 2 את המנוח באמצעות המזלג והמשיב 1 נעצ בו את הסcin וגרם למותו.

3. באישום השני מתואר כי במהלך ההימלטות זרק המשיב 1 את הסcin ונפטר מהבגדים שלו. כמו כן נטען כי המשיבים 1 ו-2 התקשרו לענבר מלצר (להלן: "**ענבר**") המארחת במועדון, ביקשו ממנו את מספר הטלפון של כרמל הדר (להלן: "**כרמל**") אחראי המשמרות במועדון והמשיב 1 הורה לה לשמור על קיומה של השיחה בסוד. בהמשך התקשרו לכרמל, שאלו אותו האם האדם שנדקר מת וכן שאלו אותו האם מותקנות במועדון מצלמות והתרו בו לבלי יגלה לאיש את דבר קיומה של השיחה.

4. ב"כ המשיב אישר קיומן של ראיות לכואורה להוכחת חלק מסוכת האירועים המתוארים באישום הראשון. ובכללם התרחשויות התגירה והעובדיה כי המשיב 2 נטל בה חלק. כמו כן הכניסה למטבח ונטילת הסcin, בעוד המשיב 2 מנסה למנוע ממי שנטה מלעשות בה שימוש באומרו לו "**תחזיר את הסcin אל תחרוג אותו**".

באשר ליתר חלקו כתוב האישום טען ב"כ המשיב 2 כי הראיות שנאספו בהקשר למרשו מוכיחות לכואורה לכל היותר, עבירה של או מניעת פשע, כפי שיוחס לשוי וספר.

הראיות לכואורה

עמוד 2

© verdicts.co.il - פסקין דין

5. בבוא בית המשפט לבחון דבר קיומן של ראיות לכואורה להוכחת המiosis למשיב 2 בכתב האישום , אם לאו, עליו לבחון האם בחומר הראיות גלום פוטנציאלי להרשעתו (ר' בש"פ 8087/95 **זאהה נ' מדינת ישראל**, בש"פ 6742/11 **אלמיכאוי נ' מדינת ישראל** ובש"פ 3526/13 **כיאל נ' מדינת ישראל**).

בשלב זה בית המשפט אינו נדרש לבחינת מהימנות הראיות או משקלן, אלא במקרים חריגים, כאשר חומר הראיות מגלה על פניו סתיירות או פרוכות מהותיות, המלמדות על חולשה בולטת בתשתית הראיתית (ר' בש"פ 5191/13 **אבו חמאד נ' מדינת ישראל**; בש"פ 8477/12 **פינиш נ' מדינת ישראל** ובש"פ 4692/06 **אלמוגרבוי נ' מדינת ישראל**).

אף נקבע כי אין מניעה להסתמך, בשלב המעצר, על ראיות שקיבלוותן מוטלת בספק, בעת שקיימת אפשרות כי ייחסו לראיות קבילותם במשפט (ר' בש"פ 14/18/
סמי סוויסה נגד מדינת ישראל).

6. כאמור לעיל אין חולק בדבר קיומן של ראיות לכואורה לתגרה, בה נטל חלק גם המשיב 2. חלקו הפעיל במהלך אף בא לידי ביטוי בעדותו של עמית קדוש.

אף אין חולק שמיד לאחר שככה התגרה נכנס המשיב 2 למטבח והיה עד לננטילת הסcin וניסה למנוע ממי שנטלה לעשות בה שימוש.

7. מצלמת האבטחה תיעדה את הכניסה למטבח. המשיב 1 נראה כשהוא צועד ל עבר המטבח בלבד עם המשיב 2 , שי וספר.

8. את שארע במטבח, למדים אנו לכואורה מגרסתה של עובדת המעודן דניאל טביב, אשר ניצבה בפתח המטבח. זו צינה כי המשיב 1 התעלם מדרישתה שלא להיכנס למטבח ונטל את המזלג. כן עלה לכואורה כי מי מהאחרים ניסו לעצור אותו וכי עזבה את המקום בדחיפות על מנת להזעיק מאבטחה.

9. אודות נסיבות נטילת המזלג נמצאו למדים לכואורה גם מגרסתו של מאג'ור. הלה הוסיף ופירט כי המשיב 1 נטל גם את הסcin והצפינה מתחת לחולצתו, בקדמת גוףיו. עוד לדבריו, אחר גוסף שהיה בחברתו של המשיב 1 במטבח, ניסה למנוע זאת מבعدו ללא הצלחה וגם ניסיונו של מאג'ור, לעשות

כן, לא צלחו. משכך מצא לנכון להתריע בפני אחראי המשמרת.

10. גם טבח המועדון דניאל ססלי, שופך לכואורה אוור על מהלך הדברים במטבח, בציינו כי המשיב 1 נכנס אל המטבח, נטל את המזלג והצפינו בגב חולצתו. זאת בעוד המשיב 2 ושיעזוקים: "אל תהרגו אותו תשב בכלא". מעד זה אף נלמד לכואורה כי המשיב 2, המוכר לו, לבש באותה העת חולצה בצבע ירוק.
11. מכלל האמור עלה אם כן, לכואורה, כי המשיב 1 עזב את המטבח כאשר הסכין מוטמנת מתחת לחולצתו בקדמת גוףיו והמזלג תחוב מתחת לחולצתו. כמו כן עלה לכואורה כי המשיב 2, אשר נטל חלק בתגרה, היה מודע לתוכלית לשמה הצעיר המשיב 1 בכלי המשחת ואף ניסה להניא אותו מכך ללא הצלחה.
12. המשיבים 1 ו-2, וכן שי וספר, הונצחו במצלמת האבטחה גם ביציאתם מהמטבח לעבר רחבת המועדון ומשם לעבר היציאה. ניתן להבחן בבירור בבליטה שיציר המזלג בגב חולצתו של המשיב 1. הלה אף נראה בסמוך לאחר יציאתו מן המטבח, כשהוא נוגע בקדמת מכנסיו, המקום בו הוטמן הסכין, באופן המאפשר לו להוציאו ולעשות בה שימוש בניסיון הדקירה, כפי שיפורט בהמשך. עניין זה בא לידי ביטוי גם בעדותה של עמית רפפורט.
- עליה לכואורה כי המשיב 1 הצעיר בכלי המשחת על מנת לגרום למותו של מי מבני קבוצת גבעתיים, בעקבות התגרה. וכן ניסה לזכור את רועי, בסמוך לשער היציאה של המועדון ולמקום בו נזכר המנוח למות, מיד לאחר מכן ורועי נחלץ ממנו בעור שניו.
13. רועי תיאר כי לאחר התגרה יצא על ידי המאבטח לכיוון היציאה הצדדית והשער היה פתוח בחלקו. באותו עת הגיע למקום המשיב 1 אחז בו ומשככו בחזקה החוצה, בעודו מנסה להשתחרר מאחיזתו. כמו כן תיאר כי לפטע הרפה ממנו והתקופף ארצה והוא נמלט להסתתר בחדר השירותים בתוך המועדון.
14. העובדה כי המשיב 1 ניסה לזכור את רועי באמצעות הסכין, נלמדת לכואורה מעדותו של דור משה, כמו גם העובדה כי הדבר לא צלח מאחר והסכין נפלה מידו. עליה בנוסף כי רועי נמלט מהמקום ואילו המשיב 1 הרים את הסכין והחזירה לחזקתו.
- מהודיעתו של דור משה אף ניתן ללמוד לכואורה על סמוכות הזמן בין ניסיון הדקירה לבין דקירתו של המנוח למות. שכן עליה כי לאחר ניסיון הדקירה ביקש דור לעזוב את המקום וניסה להגיע אל הרכב ובחלוף 2 דקות הוודע לו כי המנוח נזכר.

ענין זה נלמד במשמעותו של איתי קנטור. הלה ציין כי אחרי התגרה הוצאה המבטח את רועי ואת המנוח אל מחוץ למועדון. בעת שרווי נכנס פנימה, המנוח נשאר בחוץ וניצב לבדו אל מול החבורה. עוד לדבריו, לא ראה מי דкар את המנוח ואולם ראה תנועות דקירה ואת המנוח קופץ הצדקה.

15. בכתוב האישום נטען, כי בשלב מסוים הועבר המזלג למשיב 2 וכי הלה אף עשה בו שימוש בסופו של יום ודקר את המנוח בכפ' ידו השמאלית.

מצולמות האבטחה אין מתחדשות לשורה, את העברת המזלג מחזקת המשיב 1 לידי המשיב 2. גם שצעדית השניים, זה בקרבת الآخر, לכיוון היציאה, והעלמותם מעין המצלמה, מקימה את האפשרות למהלך כאמור.

16. הימצאות המזלג בידי המשיב 2 ודקירת המנוח באמצעותו, עברו למוותו, באה לכואורה, לידי ביטוי מפורש, בעדותה של שיר אביבי (להלן: "שיר") מבנות קבוצת גבעתיים.

ויצוין כבר עתה, כי על פי חוות דעת המומחה, ד"ר ריקרדו נחמן, נגרם מוותו של המנוח, כתוצאה מהדקירה בסכין, המיוחסת למשיב 1. ואולם נמצאה בחוות הדעת אינדיקציה גם לדקירה באמצעות המזלג, המיוחסת למשיב 2, בדמות פצעים זעירים מחוץ קווצני, שנצפו על כף ידו השמאלית של המנוח. בנוסף נמצאו על גבי נקב שבדית המזלג, שנhaftס בזירה, מאפייני דנו"א התואמים את מאפייניו של המנוח, כמפורט בחוות דעת מומחה שערכה ד"ר מיה פריננד.

18. שיר צינה כי ניצבה בסמוך יציאה של המועדון והבחינה בחוות עינה בבחור הלבוש בחולצה יrokeה, האוחז במזלג. עוד לדבריה, אותו הבחור ניגש לשירות למנוח ודקר אותו בצדיה השמאלי של בטנו התחתונה. המנוח התהלך שני צעדים לעבר המועדון, נכנס פנימה ונפל על פניו.

שיר פירטה בהמשך הודעתה כי אותו הבחור ניצב בסמוך לצדיו השמאלי של המנוח, כשהוא אוחז במזלג ודחף את להבי ישירות לעבר בטנו של המנוח ונמלט מהמקום. מיד לאחר מכן נראה המנוח מבולבל, זעק לעזרה וממלמל דבר מה.

לדברי שיר רצתה לעבר המנוח ובאותה העת נאספו מסביבו גם אנשים נוספים. היא נקבה בשמו של יותם, אשר כפי שיפורט בהמשך, אכן עלה לכואורה כי נכח במעמד הדקירה.

אמנם לא עלה בידי שיר לתאר את מאפייניו של הבחור לבוש החולצה היrokeה מפאת החשיכה ואף לא זיהתה אותו כמשיב 2. ואולם זהותו נלמדת לכואורה מעדויותיהם של ליאור מתתיהו, ענבר ודניאל ססולי, אשר המשיב 2 מוכר להם וצינו כי אכן לבש בעת הרלוונטיות, חולצה בצבע יroke.

מיקום פצעי הדקירה מהמזלג, על כף ידו השמאלית של המנוח, אינו חותר על פניו, כבר בשלב זה, תחת גרטסתה של שיר, כי הדקירה כוונה לעבר צידה השמאלי של בטנו התחתונה של המנוח. גם אי הבחרות בגרסתה בוגרעה לעומר ולרועי, תחברר לאשורה במסגרת התקן העיקרי.

19. עם זאת לא ניתן להתעלם כבר עתה מי ההתאמות בין עדותה של שיר כאמור בכתב האישום ולבן עדויות שיפורטו להלן, כי המשיב 2 לא ניצב לבדו אל מול המנוח, אלא ביחד עם המשיב 1, לו מיוחסת הדקירה הקטלנית באמצעות הסכין. כמו כן כי המנוח לא נזכר ישירות, אלא קודם לכן מגע פיסי כלפיו מצדם של המשיבים 1 ו-2.

ואולם, אף אם עצמתה הלכאורית של עדותה של שיר אינה בדרגה המירבית, קיים מארג כולל של ראיות נוספת, הן ישירות והן נסיבות, להוכחה לכואורה, בעוצמה מספקת, את עבירות ההרגה המיוחסת למשיב 2, בצוותא חדא עם המשיב 1.

המשיב 2 היה עד לנטיילת הסכין והמזלג על ידי המשיב 1 ואף היה מודע לכוונתו של זה האחרון, לעשות בהם שימוש קטלני, לאחר התגירה, בה נטל חלק פעיל גם המשיב 2.

אמנם המשיב 2 ניסה תחילה למנוע מהמשיב 1 למשח את כוונתו, בציינו בפניו " אל תהרוג אותו אתה תשב בכלל". ואולם לא יוכל להיבנות מכך . שכן לא אך נקט לכואורה בפעולות נוספות על מנת למנוע מבעוד המשיב 1 מלהוציא את כוונתו מן הכוח אל הפעול, אלא אף התלווה אליו, לאחר יציאתו מן המטבח לכיוון שער היציאה של המועדון, לאיטור יעדים פוטנציאליים, הנמנים עם קבוצת גבעתיים, בעודו מציד בכל המשחית. כמו כן נמצאו לנו מדים לכואורה כי המשיב 2 עשה יד אחת עם המשיב 1 ונקט עמו ברגע פיסי כלפי המנוח, במעמד הדקירה הקטלנית, וחילקו לא התמזה לכואורה אך בא מניעת פשוט,قطעת בא כוחו, כפי שיפורט עתה.

20. דור קדוש, בילה במועדון והבחן בתגירה בה נטל חלק פעיל, בין היתר, המשיב 2. לדבריו, לאחר שהמאמבטחים הפרידו בין הניצים, נכנסו המשיב 2 וחבריו, לעבר המטבח. באותה העת ביקש להזיר את חברות גבעתיים, מפניהם, ופנה לעבר השער, לשם הוציאו על ידי אנשי האבטחה.

דור קדוש הוסיף וכי המשיב 2 וחבריו הגיעו למקום והחלו התגונשנות בין שתי הקבוצות, אותה פריש כניסה לעורך "סולחה". דור קדוש לא ראה את אקט הדקירה ואולם ציין כי לפטע הבחן במאן דהוא מدامם והמשיב 2 וחבריו נעלמו מהמקום.

דור קדוש הגדר את המשיב 2 כמו שנטל חלק פעיל וננהג באגרסיביות.

21. כרמל, אחראי המשמרות במועדון, תיאר בהודעתו את התגירה ואת הוצאה של המנוח אל מחוץ לשער

המועדון, על ידי המאבטחים. עוד תיאר כרמל כי הבחן במנוח כשהוא לcod בין השער לבן הקיר, זאת בעוד המשיבים 1 ו-2 וכן שי, המוכרים לו, ניצבים במרחב של כמטר ממנו. באותו העת שמע קול מלמול והבחן כי המנוח אוחז בצד גופו, מתנדנד ושותת דם והזעיק עזרה באופן מיד. עוד לדבריו, לא הבחן מי דקר אותו, מפאת החשיכה.

22. עמית וצנر (להלן: "עמית") חברם של המשיבים, נחקר באזהרה, ביום 21.4.14 בשעה 19:38. באותה העת תיאר את התגירה וכן תיאר כי הבחן במשיב 1 ובאחרים נוספים מרעננה, שיצאו מהבר לכיוון הייצאה של המועדון. בהמשך פירט עמית כי מדובר בספיר, במשיב 2 ובآخر נוספים מרעננה, שאינם מוכר לו בשמו.

עוד לדבריו, בסמוך לכך הבחן בתקלות בכיוון הגדר שמחוץ למועדון, במאבטחת המנסה לסגור את השער וכי במשיב 1 העומד באמצע הסמטה שמחוץ למועדון. כן לדבריו, התקשר לספיר ובקש לברר את מיקומו והלה השיב לו כי הוא בדרכו הביתה. באותה העת שמע צעקות וכשעבך הבחן במאן דהוא השוכב על הרצפה ומדם.

עמית נחקר פעמיים נוספת תחת אזהרה ביום 23.4.14 והuid בפירוט באשר למהלך כל האירועים, החל מהtagירה וכליה בשלב בו נזכר המנוח ועמד על גרטסו זו גם ביתר ההזדמנויות בהן נחקר. משכך יהא בה בשלב זה כדי להוות חלק ממארג העדויות המוכיחות לכואורה את העבירות המיוחסות למשיב 2 בכתב האישום, תוך שהשוני בין הגרסאות ופשו, יוכרע במסגרת התקיק העיקרי.

עמית תיאר כי במהלך התגירה הפריד המאבטחה בין המשיב 1 למאן דהוא אחר שאינו מוכר לו, אשר הרים לעברו כסא. מיד לאחר מכן הבחן במשיבים 1 ו-2, בחבשו של המשיב 2 וכן בספיר נכנסים לכיוון המטבח. עוד לדבריו, בסמוך לאחר מכן, הבחן בזווית עינו גם ביציאתם של הארבעה מהבר לכיוון הייצאה וגם הבחן כי עברו את הגדר. כמו כן ציין כי בעודו ממשיך ומשוחח עם בחורה שפגש במקום "שמע בלבד ותקלות ביציאה" וכשהגיע לכיוון שער הייצאה, הבחן במשיבים 1 ו-2 המתקוטטים עם המנוח, באופן שדחוו אותו והיכו בו באגראופיהם והמנוח דחף בחזרה.

עוד תיאר עמית כי הבחן במאבטחה המנסה להפריד וכן במשיבים 1 ו-2 הולכים לכיוון הייצאה. באותו העת צעק המנוח "יא בני זונות אני יעשה לכם משהו ארץ אתכם" וסביר כי האירוע בא לכלל סיום. لكن התקשר לספיר על מנת לבדוק האם בכוונתם לעזוב את המקום ובחילוף 30 שניות או דקה, שב למקום והבחן במנוח כשהוא שוכב ומדם.

סמכות הזמן המתוירת מצביעה לכואורה כי אין מדובר בשלב התגירה, אלא עובר לדקירה הקטלנית.

ב"כ המשיב 2 הפנה בהקשר זה לתמליל השחזר שערך עמית ביום 23.4.14 (עמ' 17 ש' 25 ואילך). עמית ציין אכן כי חילפו מספר דקות מאז ששמע את המנוח צעק ועוד שהבחן בו כשהוא שוכב ומדם ואולם מיד

לאחר מכון תיקן את עצמו וצין כי חלפה אר דקה (וצין כי ניכר על פניו שחליה טעות בתמליל ושםות הדברים הוחלו זה זהה).

מגרסתו של עמית מצאנו למדים כי המשבטים 1 ו-2 לבדם, נטו חלק פעיל בשלב זה אף כי המזלג אותר במקומם האירוע, בסמוך לאחר מכן.

23. גם יותם הוכמן (להלן: "יותם") מחברת גבעתיים העיד באשר לכל מהלך הדברים, לרבות באשר לשלב בו נזכר המנוח. בגרסה שנגבטה ממנו בסמוך לאירוע תיאר כי ראה את התגירה ושמע את דבריו של המשבט 1 כי בכוונתו להציגו בסיכון. כמו כן ציין כי נשאר לאחר שער היציאה ממועדון והוא עד לפעולות שנתקטו המאבטחים, על מנת להוציא את המנוח מחוץ למועדון.

עוד עליה לכואורה מגרסתו של יותם כי כאשר התקרב למקום הבדיקה במשבט 1, הnickב מחוץ לשער, פנים מול פנים מול המנוח. הלה סב על עקביו והלך מהמקום במרירות. באותה העת פנה אליו המנוח ואמר לו "דקרו אותן" ודמו ניתץ לעברו.

בהודעה שנגבטה מיום יותם לאחר מכן, ציין כי הייתה לו שהות להירגע ולהזכיר פרטים שלא סיפר והוסיף כי המשבט 1 לא היה באותו הזמן לבדו, אלא היה בחברתו אחר גוסף שלא זיהה וכי השניים היו בעמדה מבודדתיחסת מהאחרים. עוד לדבריו, ראה את השניים דוחפים ומכים את המנוח ומיד לאחר שעזבו את המקום בבהילות, פנה אליו המנוח ואמר לו "דקרו אותן" ודמו ניתץ עליו.

יותם עמד על גרסתו כי בשלב זה נטו חלק באירוע שניים, גם בהודעה נוספת נוספת שנגבטה ממנו ובשchor שערכ. כמו כן לא נטען על ידי יותם כי ראה את אקט הדקירה עצמו וגם לא ראה כל תקיפה בידיהם של מי מהשניים.

גם השינוי בגרסה של יותם יבחן ויכרע לאשרו בתיק העיקרי וגרסתו מצטרפת למאגר הראיות, המצביעות על נסיבות מוותו של המנוח ועל מעורבותו של המשבט 2 במלבן. כאשר זיהוי המשבט 2 לאחר מכן נלמד מעדויותיהם של כרמל ועמית.

24. מעדותו של יותם אף ניתן ללמידה כי כלל האירועים התרחשו בסמיכות זמניות. הוא העיד כי חלפה דקה וחצי עד שתי דקות מהשלב בו שמע את המשבט 1 הולך להביא סכין ועד לשלב בו נזכר המנוח.

ענין זה נלמד גם מעדותו של חן וכטל, אחראי המשמרות במועדון. הלה ציין כי עודכן על ידי עובדי המטבח כי המשבט 1 נטל את הסכין מהמטבח ורצ מידית לאחור השער האחורי של הבר. מס' שניות לאחר מכן הבחן במנוח כשהוא כפוף ומחזיך את בטנו ובלוק שנייה נוספת התמוטט ארצה כשהוא מדם.

25. מארג העדויות הלאוריות מתחזק גם לאור המიוחס למשיב 2 באישום השני, אשר נמצאה תשתיית ראייתית לכואורית להוכחתו. אף לנוכח כלל אופן התנהלותו המפלילה, לאחר גרים מתו של המנוח.

באשר לאישום השני, עלה מעדותה של ענבר כי בשעה 00:03 התקבלה על ידה שיחה ממספר הטלפון של המשיב 2 והגבר שהיה מעברו השני של הלקוח ביקש ממנו את מספר הטלפון של כרמל. מסדרשה לדעת מי המדבר, הבינה כי מדובר במשיב 1, שהוא בן זוגה חצי שנה, בהיותה בת 16. עוד לדבריה, נענתה לבקשתו ומסרה לו את מספר הטלפון של כרמל והמשיב 1 הורה לה להשאיר את דבר השיחה בסוד. כן לדבריה, קדמה לשיחה זו שיחה נוספת במסגרת התבוקש מספר הטלפון של כרמל על ידי מי שטען שהוא דודו ודואג לשומו וסירבה לבקשתו.

26. עלה מעדותו של כרמל, כי עזב את המועדון, לאחר מציאו כל הפעולות שנדרשו מצדיו, אל מול המשטרת. באותו העת התקשר אליו מאן דהוא בלתי מזוהה. לאחר שאמר לו "אתה יודע מי זה אל תגיד כלום", הבין כי מדובר במשיב 1 או לאחר הקשור אליו. עוד לדבריו נשאל האם הנזכר הילך לעולמו והשיב כי אינו יודע. כמו כן נשאל האם מותקנות מצלמות במועדון וגם על כך השיב כי הדבר אינו בידיעתו.

27. אין חולק כי שתי שיחות הטלפון נעשו ממספר הטלפון הנייד של המשיב 2 והנסיבות מצביעות לכואורה על הימצאותו באותו העת, ביחד עם המשיב 1.

28. מעדותו של מנשה שגדי (להלן: "מנשה") עליה כי המשיב 2 התקשר אליו באישוןليل, בשעה 00:03, לאחר שהמנוח נזכר למונות ובעת הרלוונטי לאישום השני. הוא טען בפניו כי שבר את ידו וביקש שיובא לקחו מהחווה שבבעלותו.

לדברי מנשה נוענה לבקשתו והעלתה את המשיב 2 לרכבו. סירבו של המשיב 2 לקבל טיפול רפואי בבית החולים, מהווע נזכר נוסף למעורבותו באירוע הדקירה הקטלנית.

עוד עליה כי המשיב 2 נמנע מלספר למנשה את שארו אלא טען בפניו כי הוכה במועדון על ידי אחרים הנמנים על המגזר הערבי וכי ידו נשבה בעת שהגן על עצמו באמצעות ידו, מכיסא שהונף לעברו.

גם מנשה הביע תמייה בפני המשיב 2 על שום מה הינו נמנע מלקיים טיפול רפואי בבית החולים אם כגרסתו, היה אך קרובן לאליםות. המשיב 2 מרר בבכי וטען בפניו שלא עשה דבר ולא ذكر. המשיב 2 טען כאמור גם בפני אימו שהתקשרה והודיעה לו כי המשטרת בפתח הבית. עם זאת, עליה בנוסף מעדותו של מנשה כי טען בפני המשיב 2 שגם אכן לא עשה דבר עליו לפנות למשטרת ואולם הלה לא נוענה לעצמו והשיבו כי ילך לבית חברתו ובשעת בוקר יפגש עם עו"ד.

29. מעדותה של ליאל לזרוי, מי שהיתה חברותו של המשבב 2 שנתיים ונפרדה ממנו עובר לאירוע עליה כי המשבב 2 שלח לה הודעה כי שבר את ידו וזקוק לעזרתה ואולם לא זכה לתשובה. עוד לדבריה, בשעה 00:06 נקש המשבב 2 על חלון ביתה התחנן בפניה שפתחו אותו וסיפר לה בכך כי מאן דהוא מת בעת שהיה במועדון, כי שבר את ידו וכי אימו נלקחה לחקירה במשטרת.

עליה מעדותה של ליאל כי גם לה נמנע המשבב 2 מלספר את שארע לאשورو. אלא סיפר לה אודות תגרה שהתגלו בה היה מעורב המשבב 1 ועוד מעורבים רבים מהאזור הערבי וכי ידו נשברה בעת שנייה להגן עליו בפניו באמצעותה, מכיסא שהונף לעברו. עוד לדבריו, הוצאו על ידי המאבטחים מחוץ למועדון וחש כאבים בידו. ליאל צינה בנוסך כי המשבב 2 סיפר לה שהמשבב 1 הציב לו להטלות אליו לטבריה ואולם סירב להצעתו אחרת ולא נדרש להימלט שכן לא עשה דבר. עם זאת עליה כי נמנע מלהגיע לבתו אלא הגיע לחווה של מנשה ואף סירב ללקת לקבל טיפול בבית חולים, בלי עוז"ד, מחשש שיואתר על ידי המשטרה.

.29. לאור סך כל האמור לעיל מצאתי כי קיימות ראיות לכואורה להוכחת המიוחס למשבב 2 בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ג חשוון תשע"ה, 16 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.